

I § 90 er der indført en Regel om Ekstrastempel for Panteobligationer med over 4 pCt. Rente. Det hænger sammen med en ny Ordning, som er truffen med Hensyn til Ansøgningsstemplet. Man vilde i Landstinget ikke opretholde den af Regeringen foreslaaede og af Folketinget vedtagne fuldstændige Fritagelse for Stempeling af Ansøgninger, men gik ind paa at bevare den Stempelfritagelse, som maa siges at være mest paakrævet, nemlig Fritagelse for Ansøgninger angaaende Embeder og Bestillinger og for alle Ansøgninger fra Embeds- og Bestillingsmænd i Statens Tjeneste angaaende deres Tjenesteforhold, hvorimod Stempelpligt bevares for saadanne Ansøgninger, der angaa Bevillinger og Undtagelser fra Lovene, eller hvorved man søger om saadanne Dispensationer og Bevillinger, som Overøvrigheden er myndig til at udstede. For disse er der fastsat et Stempel af 1 Kr. Nu er det saaledes, at en meget stor Del af Indtægten af dette Stempel, der fremtidig og nu svares paa Ansøgninger om Bevillinger og Undtagelser fra Lovene, falder paa en enkelt bestemt Klasse, nemlig Ansøgninger om Rentebevillinger. Dette andrager noget over 20,000 Kr. Hvis Renteloven af 1855 bortfalder, vil man altsaa, hvis der indtræder fuldstændig Frihed til at fastsætte Renten, ikke længere behøve at indsende disse Ansøgninger om Rentebevillinger. Derved vilde Staten gaa Glip af denne ikke ubetydelige Indtægt; det er i Belysning heraf, at dette Forslag under § 90 maa ses om et Ekstrastempel for Panteobligationer med over 4 pCt. Rente. Bestemmelsen skal først træde i Kraft, naar en Gang Rentebevillingsloven af 1855 ophæves. Det kan vistnok antages, at det, at man frier de vedkommende for Ansøgningsstempel og for den Ujævnhed og Bekostning, som kunne være forbundne med at indsende denne Ansøgning om Rentebevilling, er en saadan Fordel, at Byrden ved dette Ekstrastempel omtrent kan svare dertil.

I § 91 udgaar den Stempelfrihed, som fandtes i det oprindelige Forslag for udenlandske Stats- og Kommuneobligationer. I § 98 udgaar Checkstemplet. I § 107 er der ved en Forhøjelse af Lotteristemplet fundet Hovedkompensation for det Tab, Statskassen lider ved at give Afkald paa Checkstemplet, idet Stemplet for Klasselotterisedler forhøjes med Undtagelse af Ottendedelssedler. For Fjerdedelssedlers Vedkommende stiger det fra 25 til 30 Øre, for halve Sedler fra 40 til

50 Øre og for hele Sedler fra 60 til 80 Øre. — Der er indført en betydelig Nedsættelse for autoriserede Handelsbøger og de i Konkurslovens § 148 omhandlede Statusbøger i Overensstemmelse med det af Handelsministeren forelagte Lovforslag.

I § 133 er der indført ny Stempelfrihed for Laan af Stats-Laanefonden til smaa industridrivende til Anskaffelse af Motorer og Værktøjsmaskiner. Det var egentlig en Forglemmelse, at denne Fritagelse ikke kom med i det oprindelige Forslag, idet alle andre Udlaan af social Karakter af Stats-Laanefonden vare fritagne for Stempel. Det beroede paa, at disse andre Udlaan have deres Hjemmel i særlige Love, hvorimod de her omhandlede Udlaan have deres Hjemmel paa Finansloven. Men der er ingen Mening i, at de ikke skulle have den samme Begunstigelse som de andre.

I § 142 er Statsanstalten for Livsforsikrings hidtidige Stempelfrihed for døts Policer strøgen, dog saaledes, at Stempelfrihed vedblivende gælder for pligtige Forsikringer, saadanne Forsikringer, som Embedsmænd ere forpligtede til at tegne som Overlevelsesrenter og anden Sikring for deres Hustruer. Efter at vi have faaet Livsforsikringsloven, er der ikke saa megen Grund til at bevare denne Begunstigelse for Statsanstalten. Den har en meget stærk Stilling, og det er selvfølgelig ikke Regeringens Mening at rokke ved den, men Stempelfrihed for dens Policer findes ikke længere at svare til de nuværende Forhold, hvor Statsanstalten staar i Konkurrence med en Række private Anstalter, som staa under Statens Tilsyn.

I § 143 er indført en vigtig Bestemmelse. Det er formelt en Nedsættelse, der foregaar, men reelt er det en betydelig Merindtægt for Statskassen, der fremkommer heraf. Det er Bestemmelsen om, at Nedsættelse af Stempelafgiften kan tilstaa Banker og Sparekasser og lignende Pengeinstitutter for Dokumenter, hvorved der gives dem haandfaaet Pant for Laan og Kreditter. Denne Nedsættelse kan bevilges dem til et fast Stempel af 50 Øre for hver Pantsætning. Det hidtilværende Forhold har været, at man i Sparekasser og Banker har haft Stempelfrihed for disse Laan og Kassekreditter mod haandfaaet Pant, men det findes ikke, at der er nogen særlig Grund til, at denne Stempelfrihed skal vedvare, og at det skal være noget Privilegium for de vedkommende. Man giver derfor denne Begunstigelse ogsaa til Vekselerere og til Pengeinstitutter, som kunne stilles lige med Banker og Spare-